

Vrienden van de Jezus-Openbaring, zoals geopenbaard door de schrijfknecht en profeet Jakob Lorber en Gottfried Mayerhofer, voelen zich verbonden met alle mensen wereldwijd als schepselen en kinderen van één en dezelfde hemelse Vader. Deze Vader, die Zich ongeveer 2000 jaar geleden belichaamde in Jezus Christus, trad op als Verlosser en Leraar vanaf zijn dertigste levensjaar gedurende een periode van drie jaar.

De geestelijke vrienden van deze Goddelijke Openbaring erkennen in deze eeuwigdurende boodschap een hernieuwde en verheven uiting van het Woord van God, zoals ook verwoord in het Bijbelse evangelie van Johannes. Zij streven naar een vreugdevolle en wereldwijde uitwisseling van inzichten en ervaringen rondom deze openbaring.

ZELFBESCHOUWING – ZELFONDERZOEK

Homepage: www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

In dit bulletin:

De schepping vh Universum

Reacties van lezers en contacten

Zelfbeschouwing - zelfonderzoek

Gerard

contacten - nieuws – reacties

www.zelfbeschouwing.info

E-mail: neue.offenbarung@gmail.com

DE SCHEPPING VAN HET UNIVERSUM

Het universum heeft vele zonnen, aarden, sterren en planeten met hun manen en dit blijkt het gevolg te zijn van de val van Luzifer.

In de Goddelijke Liefde en Wijsheid (152-155) lezen wij bij Emanuel Swedenborg: 'Hier moet worden aangetoond dat het gebeurde door middel van een zon, die eerst voortkwam uit goddelijke liefde en wijsheid.'

'Wie in staat is de gevolgen vanuit hun oorzaken te zien, en vervolgens vanuit de oorzaken de gevolgen in hun volgorde en opeenvolging, zal niet ontkennen dat de zon de eerste van de schepping is. Want alles wat tot haar wereld behoort, bestaat door haar en is er dus ook uit voortgekomen. Het ene omvat het andere en getuigt ervan. Want alles is onder haar blikveld omdat zij het gemaakt heeft. Het onder zijn oog houden betekent dat het voortdurend tot stand wordt gebracht. Daarom wordt ook gezegd dat het bestaan een voortdurend ontstaan is. Voorts als om het even wat volledig van de invloed van de zon door de atmosferen werd verwijderd, loste het onmiddellijk op. Want de sferen, die steeds zuiverder worden en door de zon in activiteit en kracht worden gezet, houden alles in samenhang.'

'Aangezien alles in het universum zijn bestaan aan een zon te danken heeft, is het duidelijk dat een zon de eerste van de schepping is, waaruit alles voortkomt. Het

wordt 'een zon' genoemd, maar wat bedoeld wordt is van de Heer door middel van een zon; want de zonnen zijn ook door de Heer geschapen.'

'Er **zijn**, zoals ik al zei, twee zonnen waardoor de Heer alles heeft geschapen, die van de geestelijke wereld en de zonnen van de natuurlijke wereld. Strikt genomen schiep Hij alles door de zon van de geestelijke wereld, niet door de natuurlijke wereld; want deze zon staat daar ver onder. Hij staat als het ware in de middelste verte: erboven is de geestelijke wereld en eronder de natuurlijke wereld. Deze zonnen van de natuurlijke wereld werden geschapen om plaatsvervangende hulp te bieden, zoals hieronder zal worden uitgelegd.'

'De reden voor de schepping van het universum in al zijn delen door de Heer door middel van de geestelijke zon is dat dit het eerste is dat voortkomt uit de goddelijke liefde en wijsheid, waaruit alles zijn wezen heeft, zoals hierboven in #52-82 werd aangetoond.'

'Drie dingen worden in alle geschapen dingen gevonden, van het grootste tot het kleinste: het uiteindelijke doel, de oorzaak en het gevolg. Er is niets geschapen waarin deze drie niet aanwezig zijn. In de volgende volgorde worden ze gevonden in het grootste, d.w.z. in het universum: in de zon, die het eerste is dat voortkomt uit goddelijke liefde en wijsheid, ligt het uiteindelijke doel van alle dingen. De oorzaken van alles liggen in de geestelijke wereld en de gevolgen van alles liggen in de natuurlijke wereld. Het volgende zal laten zien hoe deze drie gevonden worden in zowel het eerste als het laatste.'

'Aangezien er niets geschapen is zonder deze drie, volgt hieruit dat het universum met alles wat erbij hoort geschapen is door de zon, waarin het uiteindelijke doel van alle dingen ligt.'

*De schepping zelf kan niet begrepen worden tenzij men ruimte en tijd uit het denken verwijdt. Als men dit doet, kan het begrepen worden.'

'Probeer het eens, voor zover je kunt, en bevrijd je geest van het idee van ruimte en tijd, en je zult ontdekken dat er geen verschil is tussen de grootste en de kleinste ruimtelijkheid. Dan kan men slechts een soortgelijke opvatting hebben van de schepping van het universum als van de schepping van de individuele dingen in het universum, en begrijpen dat de verscheidenheid in het geschapene gebaseerd is op de oneindigheid in de God-mens (infinita in Deo Homine), van wie er een onbepaalde veelvoudigheid is in de zon (indefinita in Sole), die als eerste uit Hem voortkomt. Deze onbepaalde veelheid heeft haar bestaan in het geschapen universum als in een beeld.'

'Daarom kan er nooit en nergens iets zijn dat één en hetzelfde is met een ander. Dit is de basis van de veelheid van alle dingen, die voor het oog geopenbaard wordt in de ruimtelijkheid van de natuurlijke wereld en in de schijnbare ruimtelijkheid van de geestelijke wereld. Maar de veelheid bestaat zowel in het algemeen als in detail.'

'Dit zijn de dingen die in het eerste deel van dit boek zijn aangetoond, namelijk dat er in de God-mens een oneindig afzonderlijke Ene is (# 17-22), dat alles in het universum geschapen is door goddelijke liefde en wijsheid (# 52 en 53), dat alle

dingen in het geschapen universum vergaarbakken zijn voor de goddelijke liefde en wijsheid van de God-mens (# 54-60), dat het goddelijke niet in de ruimte is (# 7-10), dat het alle ruimten vult zonder zelf in de ruimte te zijn (# 69-72), en dat het hetzelfde is in het grootste als in het kleinste (# 77-82).’

Swedenborg zegt naar aanleiding van Gen.1:26, waarin staat ‘Laat ons de mens maken naar ons beeld, naar onze gelijkenis’, dat GOD de eigenlijke mens is. Anders had HIJ de mens niet naar Zijn evenbeeld kunnen scheppen. Daarom is de mensheid als het ware gelijk aan de schepping als de handttekening van haar Schepper. (GLW 11 en 18) De mens is het eindproduct van de schepping, dus ‘de kroon van de schepping’. Noack schrijft hier: *‘Deze uitspraak geldt echter alleen voor de aardse mens met beperkingen, want hij is niet het einddoel van de gehele schepping, maar alleen van de zichtbare, materiële schepping.’...‘Daarom is het eigenlijke doel einddoel van de schepping een engelenhemel vanuit het menselijke ras.’*

Swedenborg: ‘Het doel van de schepping van het universum is de mens, zodat uit de mens een engelenhemel kan worden gevormd’. In tegenstelling tot de hemel zegt Swedenborg: ‘Dat het ontstaan van de hel door de val van een engel volledig onbekend is in de geestelijke wereld!’

Toen Swedenborg de geestelijke hemel bezocht (dit werd hem vergund!) wilden engelen uit zijn mond horen, dat er in de hele hemel geen enkele engel aan het begin werd geschapen, noch in de hel een duivel die als engel van het licht geschapen en later werd neergeworpen. Allen in de hemel en in de hel behoren echter tot het menselijke ras. (Hemel en Hel 311)

We hebben hier al vaker over geschreven dat de hemel in zijn geheel verschijnt in de vorm als een mens. Dan wordt er een Bijbeltekst aangehaald: Jesaja 14:12: *‘Hoe zijt gij uit den hemel gevallen, morgenster, gij zoon des dageraads! Hoe zijt gij ter aarde nedergehouden, gij die de heidenen krenktet; En zeidet in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven 46de sterren Gods verhogen, en ik zal mij zetten op den berg der samenkomst, aan de zijden van het noorden;*

Ik zal boven de hoogten der wolken klimmen, ik zal den Allerhoogste gelijk worden. Ja, in de hel zult gij nedergestoten worden, aan de zijden van den kuil. Die u zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen op u letten en zeggen: Is dat die man die de aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven?’

‘Tot nu toe heeft men in de wereld geloofd dat er één duivel is die aan het hoofd van de hellen staat, en dat hij geschapen werd als een engel des lichts, maar later in opstand gekomen zijnde, met zijn bende in de hel geworpen werd. Dit wordt geloofd omdat in het Woord gesproken wordt van de Duivel en van Satan, alsmede van Lucifer, en omdat het Woord hier verstaan is volgens de letterlijke zin.

Maar zowel door de Duivel als door Satan wordt hel bedoeld; door de Duivel die hel, die achteraf is en waar de allerslechtsten wonen, die kwade genieën genoemd worden, en door Satan de hel die vooraan ligt en waar de inwoners niet zo boosaardig zijn; zij worden kwade geesten genoemd. Lucifer beduidt degenen die uit Babel en Babylonië zijn; zij zijn degenen die hun heerschappij tot in de hemel uitstrekken.

Dat er niet één duivel is aan wie de hellen onderworpen zijn, is ook duidelijk uit het feit, dat allen in de hellen, gelijk allen in de hemelen, uit het menselijk geslacht zijn, (zie nr. 311 tot 317), en dat er van het begin van de schepping af tot deze tijd myriaden en myriaden zijn, van wie elk een dusdanige duivel is, als hij in de wereld door zijn strijd tegen het Goddelijke was. Zie over dit onderwerp nr. 311 en 312.´ (Hemel en Hel - 544, Swedenborg)

Tegen een Farizeer zei Jezus: ´Als God eeuwig is, dan zal Hij ook beslist van eeuwigheid geschapen hebben! Want wat zou Hij anders in de eeuwigheid vóór de tijd van de doorjou veronderstelde schepping van deze wereld, van de zon, de maan en alle sterren gedaan hebben, terwijl Hij toch eeuwig op dezelfde wijze volmaakt was?! God is geestelijk eeuwig en oneindig. Alles ontstaat en bestaat uit Hem, alles is in Hem, alles is de eeuwige, eindeloze overvloed van Zijn gedachten en ideeën van het kleinste tot het grootste. (GJE6-226:7,8)

Ook elders in de Openbaringen spreekt de Heer Zich uit: ´Ik zal eeuwig nooit ophouden te scheppen, omdat Ik als God eeuwig nooit kan ophouden te denken. Want **Mijn gedachten zijn de wezens.**´ (Natuurlijke Zon 73:10).

Symbolische afbeelding van gedachten die vanuit het hart opstijgen naar de hersenen, met een focus op de pyramidale synapsen

De gehele aarde, het universum en de hemel zijn in wezen niets anders dan de gedachten en ideeën van God, en vastgehouden door Zijn almachtige, onwankelbare wil.´ (GJE2-136:4) Dat wat wij zien om ons heen, wat het ook mag zijn in de waarneming, dat zijn de geestelijke ideeën en concepten van de Heer. (GJE5-229:3).

Dergelijke uitspraken komen regelmatig voor in de Nieuwe Openbaringen, zoals in GJE7-72:9, GJE7-213:9, GJE-8-49:6)

De Heer woont in een ontoegankelijk licht, dat in geestenwereld 'de Zon van genade' wordt genoemd. Maar deze Zon is niet God Zelf, maar het effect van Zijn Liefde en Wijsheid. (GJE6-88:3)

De Heer beschrijft via Jakob Lorber vijf soorten zonnen:

- Planetaire zonnen, waaronder ook onze zon
- Regionale zonnen zoals SIRIUS (GJE4-255:5)
- Al-zonnen
- Al-Al-zonnen
- De zon van het hemelse centrum

Tussen materie en geest is er een precieze overeenkomst, want het ene vloeit voort uit het andere (GJE1-42:5). Jezus zei tegen een hoge rechter: *'Want kijk, in de oertijd der tijden schiep Ik maar één, voor jouw begrippen onmetelijk grote zon -en als je 's nachts naar het firmament kijkt, dan zul je het met louter sterren bezaaid zien! En kijk, al die sterren, met uitzondering van de paar planeten die je wel kent, zijn ook zonnen waar omheen zich hemellichamen zoals deze aarde bewegen!'*

‘Bij deze sterren, die je 's nachts aan het firmament ziet, moet je je een enorm grote ruimte meer dan duizendmaal duizend keer voorstellen, en kijk, al die voor jou ontelbaar vele zonnen en andere hemellichamen zijn in de loop van eindeloos lange tijden uit die ene oergeschapen grote zon voortgekomen natuurlijk niet al volkomen rijp en klaar, maar als zaadkorrels uit de aar van een halm, die het vermogen hebben zich verder voort te planten!’ (GJE10-211:1,2)

Elders zei de Heer: *‘Eerst werden er hoofdcentraalzonnen geschapen en daaruit ontstonden vervolgens alle talloze andere zonnen en hemellichamen, met daarbij al het andere wat jullie erop, erboven en erin ontdekken en vinden.’*

‘Alles wat nu materie is en genoemd wordt, was eens iets geestelijks, dat vrijwillig Gods goede orde verlaten heeft, op grond van de verkeerde impulsen leefde en daarin verhardde, hetgeen dan de materie vormde en werd. De materie zelf is daarom niets anders dan iets geestelijks dat gericht en uit zichzelf verhard is; nog duidelijker gezegd is het een uiterst grove en zware huid of omhulling van het geestelijke.’ (GJE4-103:3,4)

Een opgesloten geest in de materie

Elders beschrijft de Heer via Lorber: *‘Kijk, jullie weten hoe eerst alle planeten overeenkomstig de gerichte orde uit de zon zijn voortgekomen - op dezelfde manier als zichzelf voortgekomen is uit de centrale basis- en fundamentele zonnen. Jullie weten echter ook al door vele mededelingen, wat alle materie van een planeet in de grond van de zaak is, namelijk niets anders dan de zichtbare uitdrukking van gevangen oerkrachten of geesten. - Waar zijn die eigenlijk vandaan gekomen?’*

‘Als de hele planeet met alles wat erop en eraan is uit de zon is voortgekomen, zal zijn eigen inhoud waarschijnlijk ook wel geen andere oorsprong hebben, omdat deze inhoud en de planeet, in de kern beschouwd, één en hetzelfde zijn. Het gaat er nu alleen nog maar om, dat jullie weten hoe een planeet uit het lichaam van de zon is voortgekomen of af en toe nog voortkomt; dan zal het jullie helemaal duidelijk zijn wat voor lot menige geest van de zonnemensen wacht.’ (Natuurlijke Zon, hfdst.2:5)

‘Een groep mensen aan gene zijde en in het gezelschap van de Heer Zelf, naderden het geestelijke Jeruzalem. Hoe dichterbij we haar naderen, des te heerlijker wordt haar gestalte en van alle kanten straalt ons de grootste liefde en vriendelijkheid tegemoet. Robert, die boven de stad de heerlijkste zon van alle zonnen aanschouwt, waarvan het licht in de hele oneindigheid uitstraalt, vraagt Mij in alle liefde wat dat wel voor een zon is, waarvan het licht veel helderder straalt dan dat van de natuurlijke zon, maar desondanks zo lieflijk is als het licht van de morgenster.’

‘En Ik zeg tegen hem: 'Kijk, eigenlijk ben Ikzelf deze zon! Er zijn nog twee hemelsferen: in de richting van de avond een zuivere 'wijsheidshemel' en naar de middag toe een 'liefde-wijsheidshemel'. De bewoners van deze beide hemelen zien mij slechts als een zon, en wel als de zon die je nu midden boven de stad ziet schijnen.’

‘Alleen hier in de allerhoogste hemel ben Ik buiten de zon, hoewel ook in de zon. Buiten deze zon ben Ik zoals jullie allen Mij nu in jullie midden zien, maar in de zon ben Ik puur geestelijk in de kracht van Mijn wil, van Mijn liefde en wijsheid. Ikzelf ben in de grond van de zaak deze zon, maar toch is er verschil tussen Mij en haar. Ik ben de basis en deze zon is als een uitstraling van Mijn geest, die vanaf hier en vanuit Mij heel de oneindigheid in onverminderde kracht doorstroomt en alom Mijn eeuwige orde tot stand brengt.’ (Hemel en Heel, deel 2, hfdst. 283:10-13)

De Heer zegt het volgende: ‘

‘Richt je blik eens omhoog en kijk naar de van hieruit gezien tamelijk laag staande zon. In deze zon ben Ik van origine volkomen thuis. Deze zon bevindt zich in het eeuwige, onwrikbare centrum van Mijn goddelijke Zijn. De stralen die van deze zon uitgaan, vullen op hun eigen manier de gehele oneindigheid en zijn op zich niets anders dan Mijn liefdewil en de daaruit eeuwig voortdurend uitgaande wijsheid. Deze stralen zijn dus overal volkomen levend en overal gelijk aan Mijn Wezen.

‘Overal waar zo'n straal derhalve dan ook maar op valt, ben Ikzelf, precies als in de zon, geheel en al volkomen aanwezig; niet alleen werkzaam, maar ook persoonlijk, en deze persoonlijkheid is bijgevolg ook overal een en dezelfde. Waarheen je hier ook zult gaan, je zult Mij overal volmaakt thuis aantreffen. Betreedt naar eigen willekeur een van deze woonhuisjes die je hier ziet, en je kunt ervan verzekerd zijn dat je Mij in elk daarvan als een volmaakte Heer des huizes zult aantreffen.’

‘Je zegt nu weliswaar dat Ik op deze manier dan toch niet de eigenlijke, echte Christus ben die op aarde heeft gewandeld en onderwezen, maar slechts een levend en volmaakt evenbeeld van Hem en dat Ik toch eigenlijk in het ontoegankelijke licht woon. Verder zeg je nog: als het allemaal zo is, dan komt er toch duidelijk een veelgodendom om de hoek kijken.’ (Geestelijke Zon, deel, hfdst.160:1,2)

Het licht van alle zonnen is de basissubstantie van materie, want dit wordt gevormd door de samenkomst van lichtstralen in de etherische ruimte. Op alle planeten wordt alles gevormd door de samenkomst van lichtstralen in de etherische ruimte. (de Vlieg). Zo worden kometen en uiteindelijk ook planeten gevormd. Tenslotte wordt alles op de planeten gevormd door het stralende licht van de zon. (zie ook GJE4-105:13 en ‘de natuurlijke zon’, hfst.15)

"God Zelf is de hoogste en meest volmaakte, eeuwige Oermens uit Zichzelf. (GJE4-56:1)

De Heer zegt: *‘Eer engelen of mensen waren, **was Ik alle eeuwigheden reeds de eerste mens**, en daarom heb Ik echt wel het recht om te midden van Mijn geschapen mensen ook mens te blijven!’* (GJE2-39:3)

De Heer is zowel man als vrouw in Zijn goddelijke diepten (HGt3,27,5) We kunnen ons afvragen, hoe lang de hel tot nu toe heeft bestaan. En dat geldt ook voor het bestaan van de hemel.

Jezus zegt: *‘Zolang er evenwel geen mensen op een hemellichaam bestonden, waren er daar ook geen persoonlijke duivels, maar alleen gerichte en ongegist geesten in alle materie van een hemellichaam; tot de materie behoort alles wat jullie met je zintuigen waarnemen.’*

‘Maar jullie kunnen ook aannemen dat er nu op geen enkel hemellichaam slechtere en boosaardiger duivels bestaan dan juist in en op deze aarde. Als het hun toegestaan zou zijn, zouden ze de aarde en haar bewoners verschrikkelijk kwaad doen - maar het wordt niet toegelaten -en opdat de duivels dat niet kunnen doen, zijn ze dan ook met volkomen blindheid en bijgevolg ook met de grootste domheid behept, en hun verenigingen lijken op de bewaakte inrichtingen van deze aarde, waarin de dwazen en waanzinnigen worden vastgehouden, zodat ze de andere mensen niet kunnen schaden.’ (GJE8-35:16,17)

Als je alle engelen de vraag zou stellen: wie zijn jullie, waar komen jullie vandaan? Het antwoord: *‘Zolang wij engelen allen zo blijven zoals wij nu zijn, zijn wij niets dan armen en vingers van de Heer, en roeren en bewegen ons pas dan om te handelen, als wij door de Heer net zo bestuurd worden als wanneer u uw handen en vingers aan het werk zet. Alles wat u aan mij ziet, behoort aan de Heer. Wij hebben mets van ons zelf, -alles aan ons is eigenlijk de Heer Zelf.’*

‘Maar u bent geroepen en voorbestemd om geheel zelfstandig zo te worden als de Heer Zelf is. Want tegen u zal de Heer nog zeggen: ‘Jullie moeten in alles net zo volmaakt zijn als jullie Vader in de hemel in Zijn eindeloze volmaaktheid is!’ (GJE3-180:5-7)

‘Maar pas als de Heer dat tegen jullie mensen zal zeggen, zullen jullie volledig beseffen tot wat voor eindeloos grootse dingen jullie geroepen en voorbestemd zijn, en wat een oneindig verschil er dan tussen jullie en ons bestaat!’ (GJE2-224:

En wat zegt de gevallen oergeest namelijk bij zichzelf?: (GJE2-231:5): *‘Wat heb ik verder nog nodig? Ik bezit alle eigenschappen, die God ook heeft, en God heeft al zijn kracht in mij gelegd. Nu ben ik sterk en heb macht over alles. Hij heeft alles wat hij had weggegeven, en ik heb alles genomen. God heeft nu niets meer, maar ik heb alles. Laten we dus maar eens zien of het voordeel wat volgt op het overtreden van het gegeven gebod, werkelijk maar van korte duur zal zijn. Wij denken: Met onze huidige onbeperkte kracht en macht zullen wij de duur van het kort durende voordeel best wel eeuwen kunnen verlengen. Wie zal dat kunnen verhinderen? Buiten ons is er in de eindeloze ruimte, die wij nu innemen, geen hogere macht en geen beter verstand dan het onze; wie zou ons het voordeel dan kunnen betwisten?’* (zie ook Aarde en Maan, hfdst.56)

Je zou hier dus kunnen zeggen, dat materie een oordeel of een gericht is, dat het geestelijke in zich gevangen houdt. (GJE9:134:7, GJE4-103:4 *‘En zo komt de materie naar Mijn wil overeen met de liefde, in die zin dat zij een vaste grond is als het uiteindelijke fundament van alle geestelijke dingen.’*)

In het boek *‘De Grossglockner’* zegt de Heer: *‘En zo komt de materienaar Mijn wil overeen met de liefde, in die zin, dat zij een vaste grond is als het uiteindelijke van alle geestelijke dingen.’* (hfdst.5)

Paulus noemt Luzifer de god van deze tijd. (2 Kor.4:4)

‘De val van de eerstgeschapen geesten, ofwel van de vrije en tot leven gebrachte ideeën van God in de eindeloze ruimte, is de grote scheiding waarvan Mozes zegt: 'Toen scheidde God het licht van de duisternis!' Het gevolg daarvan -de noodzakelijke materiële wereld, diens grote en kleine delen zoals zonnen, aarden en manen en alles wat daarin en daarop is -is in de eindeloze ruimte verstrooid.’ (GJHE2-224:1)

Tenslotte: *‘Zolang een mens in het licht van de wereld is, is hij in de hel.’* *‘Wie de wereld ontvangt en niet de hemel, ontvangt tegelijkertijd de hel* (HH313). In de wereld zijn is daarom in de hel zijn, waarin we echter nog steeds wedergeboren kunnen worden...

In de Bijbel zijn er verschillende gradaties

Deze zijn te onderscheiden met betrekking tot de kerken:

- de oudste kerk;
- de historische kerk;
- de profetische kerk.

Tot aan **Heber** wordt de oudste stijl voortgezet in een balans tussen een verdicht (symbolisch) verhaal en een historisch verhaal. Onder **Noach en zijn zonen wordt de oudste kerk** verstaan:

- Onder Sem wordt de innerlijke godsdienst bedoeld,
- onder Jafeth de uiterlijke godsdienst,
- onder Cham de verdorven innerlijke godsdienst, en
- onder Kanaan de gescheidenheid van innerlijke godsdienst ten opzichte van het uiterlijke.

De **zonen van Jafeth** hadden een innerlijke godsdienst die overeenkwam met hun uiterlijke. Zij leefden in vriendschap en naastenliefde en volgden geen andere leerstellingen dan de uiterlijke rituelen. De **zonen van Cham** daarentegen hadden een bedorven innerlijke godsdienst, terwijl **de zonen van Kanaan** een innerlijke

godsdienst hadden die gescheiden was van de uiterlijke. De **zonen van Sem** waren innerlijke mensen en gekenmerkt door naastenliefde.

De symboliek van een profetische kerk weergegeven in een beeld

De namen in Genesis 10 verwijzen uitsluitend naar de naties, oftewel de volkeren met diverse niveaus binnen de kerkelijke structuren. "Innerlijk" verwijst hier naar hun godsdiensten.

De Bijbel leeft vanuit de innerlijke betekenis, die overeenkomt met de zielstoestand van de mens. Volgens Swedenborg heeft het geen nut om de Bijbel uitsluitend letterlijk te interpreteren of aandacht te besteden aan de getallen, omdat het om de geestelijke gesteldheid gaat.

Na de dood is de ziel niet langer verbonden met het lichaam, zoals engelen zich niet bewust zijn van de landen en namen die in de Bijbel worden genoemd. Zij kennen echter de innerlijke betekenis ervan.

Symboliek van Noach's zonen:

- Sem staat symbool voor de innerlijke godsdienst;
- Cham symboliseert de bedorven godsdienst;
- Jafeth correspondeert met een innerlijke godsdienst die zich uit in de uiterlijke rituelen.

Na de zondvloed ontstond een nieuwe kerk. De vermelde geboorten in Genesis verwijzen naar de leer van de kerken. De "zonen" staan symbool voor de waarheden van het geloof, maar soms ook voor valsheden.

Het einde van de Oudste Kerk viel samen met de zondvloed. De Oude Kerk ontstond pas daarna, gerepresenteerd door de zonen van Jafeth en de vele naties en kerkelijke leringen die daaruit voortkwamen. Zij hechtten veel waarde aan rituelen, die zij als heilig beschouwden.

Wanneer het wezenlijke van een godsdienst aanwezig is—de aanbidding van de Heer—is er overeenstemming tussen de innerlijke en uiterlijke godsdienst. Elke godsdienst draait uiteindelijk om de aanbidding van de Heer.

De ademhaling en communicatie in de tijd van Adam: In de tijd van Adam was de ademhaling een innerlijke handeling, geluidloos en afhankelijk van de staat van liefde en geloof. Deze innerlijke ademhaling veranderde langzaam en werd uiterlijk, wat ook tot articulatie en spraak leidde. Na de zondvloed verdween de innerlijke ademhaling en daarmee ook het directe contact met engelen.

Het nageslacht van Adam en de Oudsten van de Kerk: De Oudsten hadden verrukkelijke dromen; dit waren paradijselijke beelden en zij hechtten geen waarde aan de materiële zaken van de wereld. Het derde geslacht na Adam had de Heer verwacht om de aarde te redden. In die tijd beschouwden zij het krijgen van veel kinderen als het grootste geluk. Het liefhebben van hun vrouw en nakomelingen stond centraal. Het was toen een gangbare uitdrukking om te zeggen dat "het zaad van de vrouw de kop van de slang zou verbrijzelen."

De kerken na de zondvloed: Swedenborg vermeldt dat de namen in Genesis verwijzen naar kerken en hun leringen. Sem stond voor de innerlijke godsdienst, Eber stichtte een kerk in Syrië, en de kerken van Peleg en Joktan vertegenwoordigden een uiterlijke vorm van godsdienst. De zonen van Cham, waaronder Nimrod, wijdde zich meer aan wetenschap en rituelen, terwijl de zonen van Jafeth vasthielden aan een harmonie tussen innerlijke en uiterlijke godsdienst.

De mensen vlak voor de zondvloed (in geestelijke zin) waren uiterlijk zachtmoedig, maar innerlijk boos. Hun lichamen verspreidden een stank van lijkenlucht, waardoor omringende geesten voor hen wegvluchtten. Ze droegen witte baarden en verwachtten de Heer als een oude, heilige man met eveneens een witte baard. Toen echter een engel verscheen, konden zij het licht van deze engel niet verdragen.

In Genesis 4:26 wordt melding gemaakt van de Enos-kerk. Zij waren eveneens zacht van aard, met een vorm van naastenliefde die meer leek op vriendschap. Ze waren rustige burgers die niemand overlast bezorgden en spraken op een bescheiden manier.

Swedenborg beschrijft een visioen waarin hij een witte man zag in een eng vertrek. Deze man maakte duidelijk dat hij behoorde tot de allereersten van de Oude Kerk, na de zondvloed, omdat het er toen weinig waren. Sem was een van hen na de zondvloed en stamde af van de oorspronkelijke Oude Kerk. Het geestelijke invloed dat van deze kerk uitging, vloeide zacht in via het hoofd naar de borststreek, maar bereikte het hart net niet.

Swedenborg vertelt ook over een geest die was omhuld met een wolk. In het gezicht van deze geest waren dwaalsterren (symbolen van onwaarheden) zichtbaar. Dit illustreert hoe het nageslacht van de Oudste Kerk begon af te dwalen. Ze hielden rituelen met offers en beelden, wat het verval inleidde.

Aan het einde van het hoofdstuk beschrijft Swedenborg hoe de mensen vóór de zondvloed ten onder gingen. De zonen van Jafeth behielden een innerlijk overeenstemmende uiterlijke godsdienst. De zonen van Gomer en andere stammen ontwikkelden zich steeds verder, maar verwijderden zich van de innerlijke waarheden en omarmden een louter uiterlijke godsdienst.

De zonen van Cham richtten zich op wetenschap en rituelen, terwijl Nimrod een puur uiterlijke godsdienst volgde, net als Kanaan. Sem daarentegen behield de innerlijke godsdienst. Verder beschrijft Swedenborg de oprichting van een kerk in Syrië door Eber, bekend als de tweede Oude Kerk. Dit omvatte ook Peleg, terwijl Joktan meer tot de uiterlijke religie behoorde.

BESCHOUWING OVER HET THEMA MAN/MAN, VROUW/VROUW

(Helmut Nadlinger uit Oostenrijk)

Wanneer een man in het openbaar over zijn echtgenoot spreekt of een vrouw over haar echtgenote, dan schrik ik meestal even. Ben ik daarom iemand die aan ouderwetse ideeën vasthoudt? Vele jaren geleden zou een God, die zich achter de verre sterren van de Plejaden

verborgen hield, gezegd hebben: *Een man mag niet bij een andere man liggen zoals hij bij een vrouw zou liggen...*

Voor onze vooruitstrevende en moderne tijd een onding, waartegen men kan en zelfs moet ingaan. Als moderne, zelfbewuste mensen weten wij immers onze eigen behoeften en rechten zelf in te schatten! **Sarkasme uit.**

Hoewel ik al rijk aan levensjaren ben – oppervlakkig gezegd in de ouderdom – voel ik mij nog tamelijk jeugdig en ben ik pas onlangs van een drie maanden durende reis naar de Filipijnen teruggekeerd. Maar op de een of andere manier kan ik de dwaasheden – waaronder ook de regenboogkleurige – van onze eindtijd absoluut niets afgewinnen.

Dus, wat valt er tegen in te brengen wanneer gelijkgeslachtelijke mensen elkaar oprecht liefhebben en een “huwelijksverbond” aangaan? Het woord *huwelijk* in dat verbond is echter overbodig; het stamt nog uit een tijd waarin de meeste mensen nog in God geloofden. Tegenwoordig heerst het menselijke (on-)verstand over alles, vanzelfsprekend ook over de achterhaalde zonde. Wordt er niet van oudsher gezegd: *De liefde bedekt een veelheid van zonden*? Nou dan!

Als zelf feilbaar mens komt mij geen absolute veroordeling toe, wel een beoordeling. Niemand kan in een ander mens kijken en zijn beweegredenen werkelijk begrijpen en navoelen. Waarom is man/man en vrouw/vrouw dan toch verkeerd, een dwaalweg die niet tot God leidt, terwijl dat toch ons levensdoel zou moeten zijn – het doel waarvoor wij in deze wereld van materie en tegenstellingen geplaatst werden?

Inderdaad, wie denkt er bij dit onderwerp al aan dat de hele schepping daarop zou kunnen berusten, dat het voor de mens niets persoonlijks is, maar dat daaraan zijn eeuwig leven verbonden is? Daarom – aangezien wij er helemaal geen idee van hebben wat Gods scheppingsplan ermee te maken zou kunnen hebben – weet niemand hoe men zich tegenover dit thema werkelijk juist moet gedragen.

In de *Huishouding II* wordt ons duidelijk dat alles wat de mens betreft eeuwigheidswaarde heeft en niets “onderhandelbaar” is! Toen God zijn scheppende gedachten uit Zich naar buiten plaatste en hun zelfbewustzijn en vrije wil gaf, werden deze daarmee een tegenstelling tot de Schepper.

Adam, als eerste geest-zielsmens in de omgeving van Bethlehem in het zogenaamde paradijs geplaatst, bezat in zich zowel het mannelijke als het vrouwelijke. Hij herkende zichzelf niet, zo wordt gezegd; hij wist niet, hij kon niet weten dat in hem de terugvoering van de eerste gevallen grootste geest, Lucifer, moest plaatsvinden – en wel op de weg van de terugvoerende liefde door de materie.

Om dit voor de geschapen mens te vergemakkelijken, ontnam de Heer hem de eigenliefde, omschreven als de “rib”, en vormde daaruit Eva. Nu was het de mens toegestaan deze liefde buiten zichzelf lief te hebben, omdat daardoor de tegenstellingen in man en vrouw uit vrije wil weer opgeheven konden worden en de terugweg naar de Vader geopend was.

De Heer zegt ons:

“... want zoals Eva uit Adam voortkwam, moet zij als vrouw volledig één worden met hem, en hij in zichzelf eveneens één door de hereniging met haar. Pas dan kan hij weer volledig één

worden met Mij. Zolang hij echter gescheiden is, is hij blijvend niet in staat tot de hoogste liefde uit Mij en weer tot Mij.

De vrouw is de man als tegenstelling gegeven; wanneer de man dus niet één wordt met zijn tegenstelling, kan hij ook in zichzelf tegenover Mij geen tegenstelling worden. Zolang hij dat niet wordt, zolang is hij Mij volledig gelijk, en dus niet ontvankelijk maar slechts meedelend.”

Begrijpen wij nu beter de eeuwigheidswaarde van de verbinding man/vrouw in vergelijking met de beperking man/man, vrouw/vrouw?

**DEZE ALLERGROOTSTE ZALIGHEID HEEFT DE VADER VOOR ZICH
VOORBEHOUDEN: ZIJN EEUWIGE LIEFDEVOLHEID AAN ZIJN KINDEREN TE
SCHENKEN.**

Je kunt je gewaardeerde bijdrage storten op onderstaand rekeningnummer:

JLBI Gerard Nordhorn
Volksbank BLZ 280 699 56
Banknummer 101 840 2300
IBAN DE 83 280 699 56 101 840 2300
SWIFT-BIC GENODEF1NEV

Stand Bankcredit	op 15 augustus	2025	+	193,40	€
Vertalingkosten internationaal	op 15 september	2025	-	100,00	€
Bankkosten	op 31 augustus	2025	-	5,95	€
Schenking in augustus van Maria uit Italie (hartelijk dank!)		2025	+	100,00	€
Schenking in september van Notburga uit Duitsland (hartelijk dank!)		2025	+	200,00	€
Stand Bankcredit	op 15 september	2025	+	387,45	€